

Bibelvers til bruk i begravelse, fra 2003-liturgien

SKRIFTLESNINGER

Tekstgruppe I

Enten **A**

Jeg vet at min gjeløser lever.
Som den siste skal han stå fram i støvet.

Når huden er revet av meg og kjøttet er borte,
skal jeg se Gud.

Mine øyne ser, det er jeg som får se ham
ikke en fremmed.

[Mitt indre fortæres av lengsel!] **Job 19,25-27a.[27b]**

Eller **B**

Herren er min hyrde,
jeg mangler ikke noe.

Han lar meg ligge i grønne enger,
han leder meg til vann der jeg finner hvile.
Han gir meg nytt liv.

Han fører meg på rettferdighets stier
for sitt navns skyld.

Om jeg enn skulle vandre i dødsskyggens dal,
frykter jeg ikke noe ondt.

For du er med meg.
Din kjepp og din stav, de trøster meg.

Du dekker bord for meg
like foran mine fiender.

Du salver mitt hode med olje.
Mitt beger flyter over.

Bare godhet og miskunn skal følge meg alle mine dager,
og jeg skal bo i Herrens hus gjennom alle tider. **Salme 23**

Eller **C**

Som hjorten lengter etter bekker med vann,
lengter min sjel etter deg, min Gud.

Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud.
Når skal jeg få komme fram for Guds ansikt?

Tårer er mitt brød dag og natt.
Hele dagen spør de meg: «Hvor er din Gud?»

Dette minnes jeg, min lengsel veller fram:
Til Guds hus vandret jeg i festskaren
med jubelrop og lovsang
– en pilegrimsskare i fest.

Hvorfor er du tynget av sorg, min sjel,
hvorfor er du urolig?

Jeg vil vente på Gud! Enda en gang skal jeg prise ham,
min Frelser og min Gud. *Salme 42,2-6*

Eller *D*

Men jeg blir alltid hos deg,
du har grepet min høyre hånd.

Du leder meg med ditt råd,
og siden tar du imot meg i herlighet.

Hvem har jeg ellers i himmelen?
Når jeg er hos deg, har jeg ikke glede i noe på jorden.

Om kropp og hjerte forgår,
er Gud for evig mitt hjertes klippe og min del. *Salme 73,23-26*

Eller *E*

Som en far er barmhjertig mot sine barn,
er Herren barmhjertig mot dem som frykter ham.

For han vet hvordan vi er skapt,
han husker at vi er støv.

Dagene mennesket får, er som gress,
det blomstrer som blomsten på marken.

Når vinden farer over den, er den borte,
stedet den stod på, vet ikke lenger av den.

Men Herrens miskunn er fra evighet til evighet
over dem som frykter ham. **Salme 103,13-17**

Eller **F**

Jeg løfter mine øyne mot fjellene.
Hvor skal min hjelp komme fra?

Min hjelp kommer fra Herren,
himmelens og jordens skaper.

Han vil ikke la din fot vakle,
din vokter vil ikke blunde!

Se, han blunder ikke og sover ikke,
Israels vokter.

Herren er din vokter, Herren er din skygge
ved din høyre hånd.

Solen skal ikke skade deg om dagen
heller ikke månen om natten.

Herren skal bevare deg fra alt ondt.
Han skal bevare ditt liv.

Herren skal bevare din utgang og din inngang
fra nå og til evig tid. **Salme 121**

Eller **G**

Herre, du ransaker meg og du vet -
du vet om jeg sitter eller står,
på lang avstand kjenner du mine tanker.

Om jeg går eller ligger, ser du det,
du kjenner alle min veier.

Før jeg har et ord på tungen, Herre,
kjenner du det fullt ut.

Bakfra og forfra omgir du meg,
du har lagt din hånd på meg.

Det er et under jeg ikke forstår,
det er så høyt at jeg ikke kan fatte det.

Hvor skulle jeg gå fra din pust,

hvor kunne jeg flykte fra ditt ansikt?

Stiger jeg opp til himmelen, er du der,
legger jeg meg i dødsriket, er du der.

Tar jeg soloppgangens vinger
og slår meg ned der havet ender,
da fører din hånd meg også der,
din høyre hånd holder meg fast.

Jeg kan si: «La mørket skjule meg
og lyset omkring meg bli natt»,

Men mørket er ikke mørkt for deg,
natten er lys som dagen,
mørket er som lyset.

Ransak meg, Gud, og kjenn mitt hjerte,
prøv meg og kjenn mine tanker!

Se om jeg følger avguders vei,
og led meg på evighetens vei! [Salme 139,1-12.23-24](#)

Eller *H*

Alt har sin tid, det er en tid for alt
som skjer under himmelen:
en tid for å fødes, en tid for å dø,
en tid for å plante, en tid for å rykke opp,
en tid for å gråte, en tid for å le,
en tid for å sørge, en tid for å danse;
en tid for å lete, en tid for å miste.

Alt skapte han vakkert, hver ting til sin tid.
Ja, alle tider har han lagt i menneskenes hjerte.

Jeg skjønte at alt Gud gjør, står gjennom alle tider.
Ingen kan legge noe til, og ingen kan trekke noe fra. [Fork 3,1-2.4.6a.11a.14a](#)

Eller *I*

Sion sier: «Herren har forlatt meg,
Herren har glemt meg.»

Kan en kvinne glemme sitt diende barn,
en omsorgsfull mor det barnet hun bar?

Selv om de skulle glemme,

Skal ikke jeg glemme deg.
Se, jeg har tegnet deg i mine hender. [Jes 49,14-16a](#)

Eller *J*

Herren er nådig, vi går ikke til grunne.
Hans barmhjertighet tar ikke slutt,
den er ny hver morgen.
Din trofasthet er stor.

Jeg sier: Herren er min del, jeg setter mitt håp til ham.

Herren er god mot dem som venter på ham og søker ham.
Det er godt å være stille og vente på hjelp fra Herren. [Klag 3,22-26](#)

Tekstgruppe II

Enten *A*

Eller vet dere ikke at alle vi som ble døpt til Kristus Jesus, ble døpt til hans død? Vi ble begravet med ham da vi ble døpt med denne dåpen til døden. Og som Kristus ble reist opp fra de døde ved sin Fars herlighet, skal også vi vandre i et nytt liv. Har vi vokst sammen med Kristus i en død som er lik hans, skal vi være ett med ham i en oppstandelse som er lik hans.
[Rom 6,3-5](#)

Eller *B*

Er Gud for oss, hvem er da mot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, kan han gjøre noe annet enn å gi oss alt sammen med ham? Hvem kan anklage dem Gud har utvalgt? Gud er den som frikjenner. Hvem kan da fordømme? Kristus Jesus er den som døde, ja, mer enn det, han sto opp og sitter ved Guds høyre hånd, og han ber for oss. Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Nød, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare eller sverd? For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som kommer, eller noen makt, verken det som er i det høye eller i det dype, eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.
[Rom 8,31b-35.38-39](#)

Eller *C*

For ingen av oss lever for seg selv, og ingen dør for seg selv. Om vi lever, så lever vi for Herren, og om vi dør, så dør vi for Herren. Enten vi da lever eller dør, hører vi Herren til. Det var derfor Kristus døde og ble levende igjen, for at han skulle være Herre over både levende og døde. Men du, hvorfor dømmer du din bror, eller hvorfor ser du ned på din bror? Vi skal alle fram for Guds domstol, for det står skrevet:

Så sant jeg lever, sier Herren,
for meg skal hvert kne bøye seg,
og hver tunge skal bekjenne Gud.

Så skal altså hver enkelt av oss avlegge sitt eget regnskap for Gud. [Rom 14,7-12](#)

Eller *D*

Kjærligheten tar aldri slutt.
Profetgavene skal bli borte,
tungene skal tie og kunnskapen forgå.

For vi forstår stykkevis og taler profetisk stykkevis.
Men når det fullkomne kommer, skal det som er stykkevis, ta slutt.

Da jeg var barn, talte jeg som et barn,
tenkte jeg som et barn, forsto jeg som et barn.
Men da jeg ble voksen, la jeg av det barnslige.

Nå ser vi i et speil, i en gåte,
da skal vi se ansikt til ansikt.

Nå forstår jeg stykkevis,
da skal jeg erkjenne fullt ut,
slik Gud kjenner meg fullt ut.

Så blir de stående, disse tre:
tro, håp og kjærlighet.
Men størst blant dem er kjærligheten. **1 Kor 13,8-13**

Eller *E*

For det forgjengelige må bli kledd i uforgjengelighet, og det dødelige må bli kledd i udødelighet. Og når dette forgjengelige er kledd i uforgjengelighet og dette dødelige er kledd i udødelighet, da oppfylles det som står skrevet: Døden er oppslukt, seieren vunnet. Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? Dødens brodd er synden, og syndens kraft er loven. Men Gud være takk som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus! **1 Kor 15,53-57**

Eller *F*

Men vi som hører dagen til, skal være edru, kledd med tro og kjærlighet som brynje og med håpet om frelse som hjelm. For Gud har ikke bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus. Han døde for oss for at vi skal leve sammen med ham enten vi våker eller sover. Derfor må dere oppmuntre og oppbygge hverandre. **1 Tess 5,8-11a**

Eller *G*

Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer. Og jeg så den hellige byen, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom. Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte.» Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» **Åp 21,1-5a**

Tekstgruppe III

Enten A

Salige er de som er fattige i ånden,
for himmelriket er deres.
Salige er de som sørger,
for de skal trøstes.
Salige er de ydmyke,
for de skal arve jorden.

Salige er de som hungrer og tørster etter rettferdigheten,
for de skal mettes.
Salige er de barmhjertige,
for de skal få barmhjertighet.
Salige er de rene av hjertet,
for de skal se Gud.

Salige er de som skaper fred,
for de skal kalles Guds barn.
Salige er de som blir forfulgt for rettferdighets skyld,
for himmelriket er deres. **Matt 5,3-10**

Eller B

Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dag i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde.

Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! Skynd dere av sted og si til disiplene hans: 'Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere til Galilea; der skal dere få se ham.' – Nå har jeg sagt dere det.»

Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. Og se, Jesus kom mot dem og sa: «Vær hilset!» De gikk fram og omfavnet føttene hans og tilbad ham. Jesus sa til dem: «Frykt ikke! Gå og si til mine brødre at de skal dra til Galilea. Der skal de se meg.» **Matt 28,1-10**

Eller C

De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. **Mark 10,13-16**

Eller **D**

Jesus sier: Spenn beltet om livet og hold lampene tent! Vær lik tjenere som venter sin herre hjem fra bryllupsfest og står klar til å lukke opp for ham så snart han kommer og banker på. Lykkelige er de tjenere som herren finner våkne når han kommer! Sannelig, jeg sier dere: Han skal binde opp kjortelen, la dem gå til bords og selv gå fram og tjene dem. Ja, lykkelige er de som han finner våkne, selv om han ikke kommer før i andre eller tredje nattevakt. **Luk 12,35-38**

Eller **E**

Jesus sier: Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den som hører mitt ord og tror på ham som har sendt meg, har evig liv og kommer ikke for dommen, men er gått over fra døden til livet.

Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Den time kommer, ja, den er nå, da de døde skal høre Guds Sønnns røst, og de som hører, skal leve. For slik Far har liv i seg selv, har han også gitt Sønnen å ha liv i seg selv, og han har gitt ham myndighet til å holde dom, fordi han er Menneskesønnen. **Joh 5,24-27**

Eller **F**

Jesus sier: Alle de som Far gir meg, kommer til meg, og den som kommer til meg, vil jeg aldri støte bort. For jeg er ikke kommet ned fra himmelen for å gjøre det jeg selv vil, men det han vil, han som har sendt meg. Og det han vil, han som har sendt meg, er at jeg ikke skal miste noen av alle dem han har gitt meg, men reise dem opp på den siste dag. For dette er min Fars vilje, at hver den som ser Sønnen og tror på ham, skal ha evig liv, og jeg skal reise ham opp på den siste dag. **Joh 6,37-40**

Eller **G**

Jesus sier: Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg. Jeg gir dem evig liv. De skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd. Det min Far har gitt meg, er større enn alt annet, og ingen kan rive det ut av min Fars hånd. **Joh 10,14.28-29**

Eller **H**

«La ikke hjertet bli grepet av angst. Tro på Gud og tro på meg! I min Fars hus er det mange rom. Var det ikke slik, hadde jeg sagt dere det. For jeg går for å gjøre i stand et sted for dere. Og når jeg er gått bort og har gjort i stand et sted for dere, vil jeg komme tilbake og ta dere til meg, så dere skal være der jeg er. Og dit jeg går, vet dere veien.»

Tomas sier til ham: «Herre, vi vet ikke hvor du går hen. Hvordan kan vi da vite veien?»
Jesus sier: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Far uten ved meg.» **Joh 14,1-6**

*

Ved barns gravferd brukes f.eks. disse lesningene, innledet slik:

L La oss høre hvordan Jesus åpner Guds rike for barna.

De følgende tre tekstene leses i sammenheng:

De bar små barn til ham for at han skulle røre ved dem, men disiplene viste dem bort. Da Jesus så det, ble han sint og sa til dem: «La de små barna komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike tilhører slike som dem. Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike slik som et lite barn, skal ikke komme inn i det.» Og han tok dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem. [Mark 10,13-16](#)

Jesus sier: Jeg er den gode gjeteren. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg. Jeg gir dem evig liv. De skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut av min hånd. Det min Far har gitt meg, er større enn alt annet, og ingen kan rive det ut av min Fars hånd. [Joh 10,14.28-29](#)

Herrens apostel sier: Og jeg så en ny himmel og en ny jord. For den første himmel og den første jord var borte, og havet fantes ikke mer. Og jeg så den hellige byen, det nye Jerusalem, stige ned fra himmelen, fra Gud, gjort i stand og pyntet som en brud for sin brudgom. Og jeg hørte fra tronen en høy røst som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem. Han skal være deres Gud. Han skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller skrik eller smerte. For det som en gang var, er borte.» Han som sitter på tronen, sa: «Se, jeg gjør alle ting nye.» [Åp 21,1-5a](#)

Ved gravferd for spedbarn eller barn som er døde før fødsel, kan en velge andre tekster enn de ovenstående; f.eks. Salme 39,5-8 eller Salme 139,1-6.13-18 eller tekster som særlig uttrykker lidelsen, smerten og det uforståelige.

De øvrige ledd i ordningen brukes som ved voksnes gravferd.

*

Bibeltekstene er hentet fra Bibel 2011 © Det Norske Bibelselskap